

Kas kaltas, kad po Europą laksto išprotėjusi beždžionė su granata rankoje, kurios atimti ar išvilioti nesugeba niekas?

Pamenu Sąjūdžio metus Panevėžyje, kai į J.Miltinio teatrą spektaklių žiūrėti vis dar važiuodavo daug rusų. Ir skusdavosi jie, kad lietuviai, ko nors paklausti, specialiai jiems rodydavo eiti į priešingą pusę.

Kelias tokias rusų grupes asmeniškai lydėjau per miestą, nuvesdavau iki jiems reikiamos vietos, prisistatydavau, kad esu iš Sąjūdžio, to neva labai baisaus. Maloniai pabendraudavau ir maniau, kad keičiu jų nuomonę apie mūsų šalį ir mūsų siekius.

Rusijos šiaurėje, Uralo kalnuose, iki langų užsnigtoje medžiotojų trobelėje, kartą gėrėme spiritą su Intos milicijos viršininku, karinio dalinio vadu, draustinio viršininku ir kita vietos grietinėle.

Ne vieną kartą nuoširdžiai kalbėjomės su vietos gyventojais važiuodami traukiniu Sibiro platybėse. Regis, žmonės nuoširdūs. Po pirmos klausinėja, kodėl Lietuva išėjo ir paliko juos vienus vargo vargti. Tipo, dezertyravome iš Sovietų sąjungos į geresnį gyvenimą, tuo tarpu galėjome ir toliau kartu kurti tą geresnį gyvenimą visoms SSRS tautoms.

Po antros įsidrąšinu ir klausiu: jeigu kas nors tavo žmoną išdulkintų (atsiprašau, bet noriu tiksliai cituoti) tavo vaikų akivaizdoje, tavo tėvą ištremtų į rudos kasyklas dykai dirbti, atimtų tavo namus, sugriautų tavo ir tavo šeimos ramų gyvenimą okupuodami tavo šalį, ką tu darytum?

Pašnekovas, kaip taisyklė, pakalbėdavo kažką apie sistemos "perlenktą lazda", dar pasiteisindavo, kad toji šeima galbūt buvo buržuazinė, kenkė naujai santvarkai, na, bet gal reikėjo ir skūstis dėl tokių žiaurumų kažkam aukščiau...

Po trečios vis tiek apsikabindavo, sakydavo, kad, nepaisant visko, mes juk esame broliai, likimo broliai, pamirškime, kas buvo. Anksčiau spėliodavau, ką tai galėtų reikšti, bet ir tokio pokalbio metu jie apsikabinę įkyriai klausinėdavo: Ar tu mane gerbi?

Neseniai perskaičiau, kad toks jų klausimas gali reikšti, kad rusai giliai širdyje jaučia, kiek blogio visiems yra atnešę, jaučia, kad jų daug kas tiesiog nekenčia, nors į akis nutyli, visko nepasako. Ir štai jiems reikia satisfakcijos, pasiteisinimo ir pasitenkinimo, kad taip galbūt nėra. Ir klausia, ar tu mane gerbi? Vakarietis tokių dalykų niekuomet neklausinės. Net ir girtas kaip tašė.

Rusams reikia, kad juos pagarbintų. Net eiliniams rusams to reikia. Dėl to jie viskam pasiryžę. Juk užpuolus Ukrainą jau žuvo 14 000 žmonių. Putino kalboje ir dabar girdžiu tą gaidelę, o kodėl jūs palikote mūsų šeimą, kodėl nenori ukrainiečiai kartu kurti geresnį gyvenimą kartu su Rusija?

Iki 1932 metų bolševikų valdžia Ukrainoje nužudė 10 000 dvasininkų, taip pat krikščionių. Dešimtimis tūkstančių buvo tremiami, ypač inteligentija. 1931-1932 per garsų Holodomorą nuo bado Ukrainoje mirė mažiausiai 3 milijonai žmonių, kitais skaičiavimais buvo 7 milijonai bado aukų. 23 pasaulio valstybės tai pripažino ukrainiečių genocidu.

Taip, tuo metu buvo ir neapgaltotos ir prievartinės kolektyvizacijos pasekmės, bet šiuo badu bolševikai siekė pažaboti ir Ukrainos valstiečių pasipriešinimą. Atiminėjo maisto likučius net per badmetį.

Ir štai, kai buvo okupuotas Krymas, daugiau nei 80 proc. rusų palaikė šią agresiją, šiuo metu Putino reitingai garantuotai vėl paaugs. Daugumai Rusijos gyventojų nesvarbu, kad Rusijos rublis krito į žemumas ir taip susilpnėjo gyventojų perkamoji galia, kad į naujų teritorijų išlaikymą investuojami milijardai eurų, o paprastų rusų gyvenimas ritasi žemyn.

Ir atėjęs rusų kareivis vėl apsikabins ukrainietį ir klausinės, ar tu mane gerbi, kur ir kodėl norite išeiti? Milijonus ukrainiečių per badmetį, trėmimus ir sušaudymus sunaikinusių bolševikų palikuonis Putinas dabar aiškina, kad tokios Ukrainos valstybės net nėra buvę, kad tai Leninas ją kažkaip sukūręs. Pirmiau sušaudė ir sunaikina valstybę, o vėliau sako, kad šioje vietoje nieko ir nebuvo. Pradžioje net neigė patį Holodomoro faktą.

Jeigu bolševikams būtų pasisekė sunaikinti bent pusantro milijono lietuvių, dabar sakytų, jog šioje vietoje nieko ir nebuvo, tik kažkokie baltai su ietimis lakstė ir apie savo valstybę net negalvojo.

Net jeigu ir labai stengsimės save apgaudinėti, ties Ukrainos rytinėmis sienomis baigiasi Vakarų civilizacija. Tiesiog mūsų požiūriai į žmogaus nuosavybę, žmogaus gyvybę, susitarimų laikymąsi labai skiriasi. Rusijos gyventojai ir toliau remia visus agresyvius Putino veiksmus, karą prieš kaimynus, represijas ir žudymą savų gyventojų, nepaklustančių agresijai ir diktatui. Ir naują Holodomorą, esu įsitikinęs, paremtų, nes tai tik dar viena agresijos forma nepaklusiems tramdyti, nieko daugiau.

Kai įsijungi rusiškus TV "Dožd" ar "Nastoješčeje vremia", lyg ir pradėdi galvoti, kad Rusija dar nėra žlugusi, kad dar yra mąstančių, kovojančių, tiesiai kalbančių žmonių toje šalyje. Bet tokių yra gal tik 20 nuošimčių. Kai tokia situacija, esame priversti būti atidūs, nes noras palyginti Baltijos šalių valstybės sienas gali atsirasti nors ir rytoj. Kaip ir nuolatinis noras mūsų šalyje rasti sau naudingų idiotų.

Хотят ли русские войны?

Не спрашивай у тишины,

Не спрашивай у тех солдат,

В мемориалах, что лежат.

Спроси у цинковых гробов,

В которых молодых сынов

С земель соседских привозили

Старухам, чтоб те слезы лили.

Спроси у бравых тех ребят,

В Кремле которые сидят,

К погонам звезды пришивая,

Дубиной «мирною» махая.

B.Matelis: Kas kaltas, kad po Europą laksto išprotėjusi beždžionė su granata rankoje, kurios atimti ar išvilioti nesugeba niekas?

Спроси у Польши и Литвы:
Им о России снятся сны?
У пражской ты спроси весны:
Хотят ли русские войны?

